

Sygn. akt **I 1 C 595/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie: Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: Wioleta Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy M. G.

przeciwko M. C.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego M. C. na rzecz powoda Gminy M. G. kwotę 1.707,22 zł (jeden tysiąc siedemset siedem 22/100 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 marca 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że odpowiedzialność pozwanego M. C. jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanych J. C. i A. C. (1) wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 21 kwietnia 2010 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie sygn. akt I Nc 3899/10 – w zakresie kwoty 1.707,22 zł (jeden tysiąc siedemset siedem 22/100 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 marca 2010 r. do dnia 31 stycznia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty

II oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III zasądza od powoda Gminy M. G. na rzecz pozwanego M. C. kwotę 1.561 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzenia:

1. odnotować w repertorium C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

Powód Gmina M. G. wniósł w dniu 12 marca 2010 r. pozew przeciwko J. C., M. C. i A. C. (1) o zapłatę solidarnie kwoty 14 207,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu z tytułu należności wynikających z umowy najmu lokalu położonego w G. przy ul. (...) łączącej powoda z pozwaną J. C. za okres od 1 kwietnia 2001 r. do 30 listopada 2009 r. Powód wskazywał, że w przedmiotowym lokalu zamieszkują również dzieci pozwanej J. C. – pozwani M. C. i A. C. (1).

(pozew – k. 2-5)

Nakazem zapłaty z dnia 21 kwietnia 2010 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 3899/10 Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty - k. 45)

Pozwany M. C. zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa kwestionując żądanie powoda co do zasady i podnosząc, że powód nie wykazał zamieszkiwania pozwanego w G. przy ul. (...) w okresie od września 2007 r., kiedy pozwany wyemigrował na Islandię, do 30 listopada 2009 r. oraz że odpowiedzialność pozwanego w ogóle nie powstała przed styczniem 2003 r., kiedy to pozwany ukończył 18 rok życia. Pozwany podniósł też zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw – k. 99-104)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 listopada 1988 r. Gmina M. G. (wynajmujący) zawarła z J. C. (najemcą) umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...). W § 4 umowy najemca zobowiązał się do uiszczania czynszu najmu miesięcznie z góry do 10-go każdego miesiąca kalendarzowego, za który przypada należność, a innych opłat - miesięcznie z dołu do 10-go każdego miesiąca kalendarzowego, za który przypada należność.

(niesporne, nadto umowa najmu - k. 8-9v)

W okresie od dnia 8 stycznia 1985 r. do dnia 27 września 2007 r. w w/w lokalu mieszkał syn J. M. C., urodzony w dniu (...) M. C. był zameldowany w w/w lokalu na pobyt stały od 21 marca 1985 r. co najmniej do 26 października 2010 r. Po opuszczeniu lokalu przy ul. (...) w G. M. C. wyjechał na Islandię, gdzie mieszkał do 2016 roku.

(dowody: wezwanie przedsądowe dnia 07.09.2007 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 35-35v, wiadomość email z dnia 26.09.2007 r. – k. 36v, dokumentacja dotycząca zatrudnienia i opłacania składek przez M. C. na Islandii – k. 63-84, pismo Gminy M. G. Wydziału Spraw Obywatelskich z dnia 26.10.2010 r. – k. 126, zeznania świadka A. C. (2) - k. 135-135v, nagranie z dnia 27.06.2019 r. 00:01:43-00:03:10, zeznania pozwanego M. C. – k. 143-144v, nagranie z dnia 12.09.2019 r. 00:04:34-00:42:01)

W piśmie z dnia 3 stycznia 2007 r. M. C. zwrócił się do Administracji (...) w G. z prośbą o ponowne rozłożenie na raty zaległości czynszowej dotyczącej lokalu przy ul. (...) w G. oraz nienaliczanie odsetek. W treści pisma M. C. wskazał, że do połowy grudnia nie mógł znaleźć pracy, więc nie był w stanie spłacać zaległości oraz że w chwili obecnej pracuje dorywczo i chciałby w miarę możliwości uregulować dług. M. C. wskazał również, że jego matka J. C. wyjechała czasowo za granicę w poszukiwaniu pracy, ponieważ jej zarobki w Polsce wynosiły ok. 650,00 zł, co uniemożliwiało regularne opłacanie czynszu.

(niesporne, nadto pismo pozwanego M. C. z dnia 03.01.2007 r. - k. 22)

W piśmie z dnia 16 grudnia 2009 r. Administracja (...) w G. wezwała J. C., M. C. i A. C. (1) - na adres ul. (...) w G. - do zapłaty zaległości czynszowo-eksploatacyjnych, które na dzień 30 listopada 2009 r. wynoszą 14 207,34 zł, w tym czynsz oraz inne opłaty – 12 196,07 zł i odsetki – 2 011,27 zł, w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania.

(niesporne, nadto wezwanie do zapłaty z dnia 16.12.2009 r. – k. 42)

W okresie od dnia 1 kwietnia 2001 r. do dnia 30 listopada 2009 r. wysokość opłat należnych z tytułu najmu lokalu przy ul. (...) w G. wynosiła:

- w 2001 roku: 219,01 zł za kwiecień (z uwzględnieniem salda z marca), po 196,38 zł za maj i czerwiec, 205,91 zł za lipiec, po 196,38 zł za sierpień i wrzesień, po 279,33 zł za październik, listopad i grudzień,

- w 2002 roku: po 296,85 zł za styczeń, luty, marzec i kwiecień, 218,38 zł za maj, po 217,61 zł za czerwiec, lipiec i sierpień, 182,59 zł za wrzesień, po 305,59 zł za październik, listopad i grudzień,

- w 2003 roku: po 306,02 zł za styczeń, luty i marzec, 369,65 zł za kwiecień, 237,33 zł za maj, 203,77 zł za czerwiec, po 199,61 zł za lipiec i sierpień, 203,86 zł za wrzesień, po 291,30 zł za październik, listopad i grudzień,

- w 2004 roku: po 294,70 zł za styczeń, luty i marzec, 334,92 zł za kwiecień, po 203,01 zł za maj i czerwiec, 176,14 zł za lipiec, po 203,01 zł za sierpień i wrzesień, po 297,35 zł za październik, listopad i grudzień,

- w 2005 roku: 302,21 zł za styczeń, po 303,41 zł za luty i marzec, 259,51 zł za kwiecień, po 209,07 zł za maj, czerwiec, lipiec i sierpień, 170,51 zł za wrzesień, po 295,46 zł za październik, listopad i grudzień,

- w 2006 roku: po 304,98 zł za styczeń i luty, 355,31 zł za marzec, 304,98 zł za kwiecień, po 217,53 zł za maj i czerwiec, 149,59 zł za lipiec, po 217,53 zł za sierpień i wrzesień, po 313,99 zł za październik, listopad i grudzień,

- w 2007 roku: 317,85 zł za styczeń, 236,83 zł za luty, 147,91 zł za marzec, 317,85 zł za kwiecień, po 221,39 zł za maj i czerwiec, 77,30 zł za lipiec, po 221,39 zł za sierpień i wrzesień, po 303,08 zł za październik, listopad i grudzień,

- w 2008 roku: po 319,08 zł za styczeń i luty, 195,33 zł za marzec, 322,79 zł za kwiecień, po 243,02 zł za maj, czerwiec i lipiec, 115,33 zł za sierpień, 243,02 zł za wrzesień, po 328,62 zł za październik, listopad i grudzień,

- w 2009 roku: 340,61 zł za styczeń, 278,86 zł za luty, po 340,61 zł za marzec i kwiecień, po 255,54 zł za maj i czerwiec, 191,97 zł za lipiec, po 255,54 zł za sierpień i wrzesień, po 350,93 zł za październik i listopad.

(niesporne, nadto syntetyczne dane za lata 2001-2009 - k. 23-31)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez strony, które to dokumenty nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności, a nadto nie były kwestionowane przez strony, zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności. Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd wziął też pod uwagę zeznania świadka A. C. (2) oraz zeznania pozwanego M. C. - złożone na okoliczności miejsca zamieszkiwania pozwanego M. C. w okresie od 1 kwietnia 2001 r. do 30 listopada 2009 r., a w stosunku do pozwanego – również na okoliczności korespondencji prowadzonej z powodem w przedmiocie zaległości. Zeznania w/w świadka Sąd uznał za wiarygodne w całości, gdyż były one logiczne i spójne z zeznaniami pozwanego oraz przedstawionym przez niego materiałem dowodowym, m.in. z treścią dokumentów wystawionych przez pracodawców i urzędników islandzkich, z których wynika m.in. że od września 2007 r. pozwany mieszkał na Islandii. Za wiarygodne w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia Sąd uznał również zeznania pozwanego, który szczegółowo przedstawił okoliczności dotyczące opuszczenia spornego lokalu w dniu 27 września 2007 r. oraz sporządzenia i skierowania do powoda pisma z dnia 3 stycznia 2007 r. zawierającego wniosek o rozłożenie zaległości czynszowych na raty. Sąd nie znalazł podstaw do odmowy dania wiary tym zeznaniom, gdyż były one logiczne, konsekwentne, a nadto zgodne z zeznaniami w/w świadka.

Powód domagał się od pozwanych zapłaty solidarnie kwoty 14 207,34 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu z tytułu czynszu najmu i opłat eksploatacyjnych za okres od 1 kwietnia 2001 r. do 30 listopada 2009 r., dotyczących lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), będącego przedmiotem umowy najmu z dnia 4 listopada 1988 r. łączącej powoda z pozwaną J. C.. Normatywną podstawę odpowiedzialności pozwanej J. C. stanowił więc przepis art. 659 k.c. Podstawę żądania powoda wobec pozwanych M. C. i A. C. (1) stanowiła natomiast okoliczność, iż pozwani zamieszkiwali w w/w lokalu wspólnie z najemcą w okresie objętym pozwem. Normatywna podstawa ich odpowiedzialności wynikała więc z art. 688¹ k.c.

Z uwagi na fakt, że wydany w niniejszej sprawie w dniu 21 kwietnia 2010 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uprawomocnił się w stosunku do pozwanych J. C. i A. C. (1), Sąd w niniejszym postępowaniu zajmował się oceną zasadności zarzutów podniesionych przez pozwanego M. C.. Pozwany kwestionował żądanie powoda co do zasady i podnosił, że zamieszkiwał w w/w lokalu tylko do 27 września 2007 r., kiedy wyemigrował na Islandię, a ponadto jego odpowiedzialność w ogóle nie powstała przed styczniem 2003 r., kiedy to pozwany ukończył 18 rok życia. Pozwany podniósł też zarzut przedawnienia roszczenia.

Wobec powyższego wskazać w pierwszej kolejności należy, że zgodnie z art. 688¹ k.c. za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie (§ 1), a odpowiedzialność tych osób ogranicza się do wysokości czynszu i innych opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania (§ 2). Odpowiedzialność osób wskazanych w przywołanym przepisie została powiązana z dwoma przesłankami: stałym zamieszkiwaniem osoby oraz jej pełnoletnością. Co do pojęcia pełnoletności, to zgodnie z art. 10 § 1 k.c. pełnoletnim jest ten, kto ukończył lat osiemnaście. Natomiast co do przesłanki stałego zamieszkiwania z najemcą to jest ona spełniona, gdy lokal mieszkalny zajmowany wspólnie przez najemcę i daną osobę stanowi dla tej osoby centrum spraw życiowych – w mieszkaniu tym koncentrują się wszystkie jej sprawy osobiste i majątkowe (tak też Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 12 września 2001 r. w sprawie V CKN 1827/00, opubl. Legalis nr 306211, w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. w sprawie I CKN 40/99, opubl. Legalis nr 503384, w wyroku z dnia 16 września 1998 r. w sprawie II CKN 889/97, opubl. Legalis nr 358677).

Mając na uwadze powyższe oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, że pozwany M. C. stał się osobą pełnoletnią w dniu 8 stycznia 2003 r., kiedy ukończył 18 lat. Ponadto Sąd ustalił, że pozwany stale zamieszkiwał w lokalu przy ul. (...) w G. w okresie od dnia 8 stycznia 1985 r. do dnia 27 września 2007 r. Okoliczność ta wynika przede wszystkim z zeznań pozwanego i przedłożonych przez niego dokumentów dotyczących zatrudnienia i odprowadzania składek emerytalnych, składek na związki zawodowe oraz pobierania zasiłku dla bezrobotnych, z których jednoznacznie wynika, że od września 2007 r. pozwany mieszkał i pracował na Islandii aż do roku 2016. Okoliczności te potwierdziła nadto w swoich zeznaniach żona pozwanego – świadek A. C. (2). W ocenie Sądu oczywistym jest więc, że lokal mieszkalny przy ul. (...) w G. stanowił centrum spraw życiowych pozwanego M. C. tylko do dnia 27 września 2007 r.

Wobec powyższego należało uznać, że pozwany odpowiada solidarnie z J. C. i A. C. (1) za zapłatę czynszu i innych opłat związanych z eksploatacją w/w lokalu należnych za okres od 8 stycznia 2003 r. do 26 września 2007 r. i w tym zakresie żądanie powoda wobec pozwanego było zasadne. Za należności dotyczące pozostałego okresu objętego żądaniem pozwu pozwany nie ponosi natomiast odpowiedzialności, gdyż jak ustalił Sąd i jak wykazał pozwany - w okresie do dnia 8 stycznia 2003 r. pozwany nie był osobą pełnoletnią, a w okresie po dniu 26 września 2007 r. nie zamieszkiwał w spornym lokalu. Zarzuty pozwanego dotyczące okresu jego odpowiedzialności były więc zasadne. W tym miejscu podkreślić jeszcze należy, że okolicznością potwierdzającą fakt zamieszkiwania przez pozwanego w spornym lokalu przez cały okres objęty żądaniem pozwu nie jest to, iż w okresie tym był on zameldowany na pobyt stały w tym lokalu. Fakt zameldowania w danym lokalu nie jest równoznaczny z zamieszkiwaniem w nim w szczególności, gdy osoba zameldowana w sposób wiarygodny wykazuje, że w okresie zameldowania zamieszkiwała stale pod innym adresem, co w niniejszej sprawie uczynił pozwany.

Częściowo zasadny okazał się również podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata (zgodnie z treścią art. 118 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 lipca 2018 r.). Wobec powyższego Sąd uznał, że roszczenie o zapłatę należności związanych z czynszem i opłatami dotyczącymi eksploatacji i utrzymania lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w G. jest roszczeniem okresowym i podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia na podstawie w/w przepisu art. 118 k.c. Wskazać następnie należy, że zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W przypadku roszczeń okresowych bieg przedawnienia rozpoczyna się oddzielnie dla każdego z roszczeń, z uwzględnieniem daty jego wymagalności. Skoro

więc w niniejszej sprawie termin zapłaty czynszu i opłat przypadał 10-ego dnia danego miesiąca, a powód wniósł pozew do Sądu w dniu 12 marca 2010 r., to na dzień wniesienia pozwu trzyletni termin przedawnienia upłynął w stosunku do należności naliczonych do marca 2007 r. włącznie. W tym stanie rzeczy uznać należało, że roszczenie powoda w zakresie dotyczącym czynszu i opłat eksploatacyjnych naliczonych za okres od kwietnia 2001 r. do marca 2007 r. włącznie uległo przedawnieniu - zarówno co do należności głównej, jak i co do odsetek. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (tak m.in. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie III CZP 42/04, opubl. Lex nr 141130).

Wobec powyższych ustaleń roszczenie powoda wobec pozwanego M. C. należało ostatecznie uznać za zasługujące na uwzględnienie w zakresie czynszu i innych opłat związanych z eksploatacją spornego lokalu należnych za okres od kwietnia do września 2007 r., przy czym odpowiedzialność pozwanego z tego tytułu jest solidarna z odpowiedzialnością najemcy – pozwanej J. C. oraz z odpowiedzialnością pozwanego A. C. (1) - zgodnie z art. 688¹ k.c. Na podstawie przedłożonej przez powoda dokumentacji dotyczącej należności z tytułu czynszu i innych opłat naliczonych za poszczególne miesiące tego okresu (syntetyczne dane za rok 2007 - k. 29), których wysokości pozwany nie kwestionował, Sąd ustalił, że należność główna z tego tytułu wynosi 1 280,71 zł, a odsetki za opóźnienie w zapłacie w wysokości ustawowej naliczone za poszczególne miesiące od dnia następnego po terminie płatności, tj. od dnia 11-ego każdego miesiąca do dnia 10-ego miesiąca następnego, wynoszą łącznie 426,51 zł. Pozwany M. C. jest zatem zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda kwoty 1 707,22 zł (1 280,71 zł + 426,51 zł).

Wskazać jeszcze należy, że bez znaczenia dla powyższych ustaleń pozostaje okoliczność, iż pozwany M. C. częściowo uznał roszczenie powoda dochodzone w niniejszej sprawie. Uznaniem takim (tzw. uznaniem niewłaściwym) było w istocie złożenie przez pozwanego w dniu 3 stycznia 2007 r. wniosku o rozłożenie na raty zaległości czynszowej dotyczącej lokalu przy ul. (...) w G. i nienaliczanie odsetek oraz oświadczenie o chęci uregulowania zadłużenia. Wniosek ten został jednak złożony po upływie terminu przedawnienia, zaś uznanie roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt. 2 k.c. może być dokonane jedynie w odniesieniu do roszczenia, które nie uległo jeszcze przedawnieniu,

Sąd zatem w pkt. I wyroku, na podstawie art. 688¹ k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c., zasądził od pozwanego M. C. na rzecz powoda kwotę 1 707,22 zł, a na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c. zasądził również odsetki ustawowe od w/w kwoty od dnia 12 marca 2010 r. (tj. od dnia wniesienia pozwu – zgodnie z żądaniem powoda) do dnia 31 grudnia 2015 r. (zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r.) i odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty (zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 k.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r.). Ponadto - w związku z treścią art. 688¹ k.c. - Sąd zastrzegł, że odpowiedzialność pozwanego M. C. w w/w zakresie jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanych J. C. i A. C. (1) wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 21 kwietnia 2010 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie I Nc 3899/10.

W pozostałej części Sąd w pkt. II wyroku oddalił powództwo na podstawie art. 688¹ k.c. a contrario oraz na podstawie art. 118 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów – na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) – obowiązującego w dacie wniesienia pozwu w niniejszej sprawie. Powód poniósł koszty procesu w kwocie łącznej 2 700,00 zł, w tym 2 400,00 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego i 300,00 zł z tytułu opłaty sądowej od pozwu. Pozwany M. C. poniósł natomiast koszty procesu w kwocie łącznej 2 417,00 zł, w tym 2 400,00 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego i 17,00 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W związku z tym, że powód wygrał niniejszy proces w zakresie roszczeń wobec pozwanego M. C. w 12 %, to należy mu się zwrot kosztów procesu w kwocie 324,00 zł. Pozwany M. C. wygrał natomiast proces w 78 %, a więc należy mu się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 885,00 zł. Ze skompensowania tych kwot

wynika więc, że powód powinien zwrócić pozwanemu M. C. kwotę 1 561,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i taką też kwotę Sąd w pkt. III wyroku zasądził od powoda na rzecz pozwanego.